

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 34.

V Ljubljani, v ponedeljek 11. februarija 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 9. februarija.

Skladišča.

V sinočnji seji državnega zbora, ki se je pričela ob sedmih, obravnaval se je zakon o skladiščih. Pri prvem paragrafu, ki določuje, kaj so skladišča, ugovarjal je poslanec Lienbacher tretjemu oddelku, ki pravi, da se taka skladišča v okrajih ob mejah redoma ne smejo napravljati; poslancu Pscheidnu se pa zdi ta določba prav koristna; z ozirom na posebne razmere štajerske in na veliko škodo, ki jo ogersko žito prizadeva tamošnjim kmetovalcem tudi priporoča, naj bi se za ogersko žito na meji pobirala carina. Vladni zastopnik Baumgartner pobija ugovore zoper § 1. in priporoča, naj ga zbornica sprejme po nasvetu odsekov. Za njim se oglasi še dunajski poslanec Kronawetter in hudo šiba davčne urade, ki pri vsaki reči iščejo novih dohodkov za državo. Ako občina napravi kako skladišče, precej pride fiskus ter svoje peklenke kremplje v njo zasadi. (Živahna veselost.) Komaj izve, da je dunajsko mesto napravilo skladno hišo, že pride in pravi: Kaj, skladno hišo hočeš zidati? Prej plačaj pridobitni in prihodninski davek! Med občino in državo prične se vsled tega ravs in kavs, pri katerem je občina zmerom tepena; tudi pritožbe ji nič ne pomagajo, ker sedé v upravnem sodišči stari finančni uradniki, ki jih je država tam nastavila, samo da jim ni treba plačevati pokojnine. (Živahna veselost.) Finančno ministerstvo pa stiska podložne urade, kolikor le more (veselost), vsi morajo krvav pot potiti, da le več davkov pridobé. Konečno predlaga, da se občinam in deželam ne smé odrekati privolitve za napravo skladišč. Govorita še Menger in poročevalec Bilinski, potem § 1. obvelja brez premembe. Za tretji oddelek, ki bi bil imel po predlogu Lienbacherjevem odpasti, bilo je 90 glasov proti 76. Manjkalo je torej več kakor

polovico poslancev, ki se pa še huđujejo, ako jim kdo očita, da ne spolnujejo svoje dolžnosti.

Pri § 2. govori Popper in Menger. Prvi predlaga, da smejo biti prosta skladišča k večemu le pol ure od davčnih uradov oddaljena. Menger pa priporoča, naj bi se prosta skladišča napravila v vseh tako imenovanih zaprtih mestih, ako bi tudi tam ne bilo glavnega carinskega urada. Vladni zastopnik pojasnjuje, da pomisleki predgovornikov niso opravičeni, na kar § 2. obvelja brez premembe. Sprejme se pa tudi neka resolucija, ki jo je sprožil poslanec Tausche, in ki vladi priporoča, kako bi se dala skladišča strinjati z neposrednim preskrbljevanjem vojaštva.

Predlogi in interpelacije.

Pred sklepom seje, ki se je vršil ob 3/10. uro zvečer, interpeluje poslanec Derschatta finančnega ministra zaradi pridobitnega davka pri zadržgah, katere tudi neude sprejemajo za poroke. Poslanec Lueger interpeluje vlado, hoče li poskrbeti, da se obrtniška učilna pisma oprosté koleka. Poslanec Fuss pa se spravi nad učnega ministra in ga vpraša, kako je mogel prepovedati strokovni list „Schule und Haus“, in se ta prepoved li razteza tudi na učitelje in stariše? Ta interpelacija je polna fraz ter med drugim trdi, da imajo učitelji dolžnost braniti sedanje šolske postave. Kdo jim je pač naložil to dolžnost? Od kedaj so postali del postavodajalnih faktorjev? Dosledno bi morali kmetje skrbeti za kmetijske, obrtniki za obrtne, vojaki za vojne zakone itd. Dr. Fuss, ki je sam profesor na mestni gimnaziji dunajski, naj skrbi, da bodo učitelji spolnovali šolske zakone, skrb za njih obrambo in varstvo pa naj prepusti postavodajalnemu članom. Omeniti mi je še samostalnega predloga, ki ga je sprožil poslanec Krauss gledé polajšav pri kolku in pristojbinah za ceste. — Prihodnja seja bo v torek 12. t. m.

Z Dunaja, 10. februarija.

Dolenjska in kamniška železnica.

Budgetni odsek pretresal je v četrtek proračun naučnega ministerstva za ljudske šole. Ker je pa minister Gautsch nekaj zbolel in ga že zadnjič ni bilo k seji, odložil je odsek razpravo o šolstvu ter včeraj pričel obravnavati proračun o železnicah. Slovenski poslanec dr. Tonkli je po dogovoru s svojimi slovenskimi tovariši pri tej priliki trgovinskega ministra vprašal, zakaj se delajo kamniški železnici tolike zapreke? Vlada bi morala sama železi, da se ta železnica skoraj izdela, ker je v Kamniku državna tovarna za izdelovanje smodnika. Prebivalstvo na Kranjskem si iskreno želi tudi dolenjske železnice, za katero so dovršene vse potrebne priprave in izgotovljeni načrti. Da bi prišla reč tem hitreje v pravi tir, nasvetuje naslednjo resolucijo:

„C. kr. vladi se naroča, da izdela in državnemu zboru v pretresanje predloži načrt zakona gledé državnega doneska za dolenjsko železnico.“

Dr. Schaup priporoča, naj se vse peticije za raznotere železnice izročé železničnemu odseku, ker se sicer kaj lahko zgodi, da bode ravno gledé dolenjske železnice železnični odsek kaj drugega predlagal kakor budgetni odsek.

Dr. Russu se ne zdí prav, da bi se kaka prednost dajala železničnim podjetnikom posameznih dežel, kar je grajal tudi železniški svet. Zlasti pa mu ne ugaja dolenjska železnica, češ, da zbornica o dotičnih načrtih in pripravih ničesa ne vé. Doktor Russ je potomec znane slovenske rodbine iz Mirne Peči na Dolenjskem, pa se je svojemu kraju in svojim ljudem tako odtujil, da jim ne privoščí železnice, ki bi šla po izdelanem načrtu preko Mirne Peči.

Bolj dobrohotnega se je pokazal trgovinski minister markiz Bacquehem, ki je rekel, da je imelo trgovinsko ministerstvo v zadnjih letih jako

LISTEK.

Bohinjske črtice.

(Dalje.)

Nekaj o bohinjski lesni obrtniji. Ker so gozdi lastnina „Kranjske obrtniške družbe“, je skoro vsa ta obrtnija v njenih rokah. Na videz je po gorskih velikanih vse samotno in tiho, pa temu ni tako. Visoko rastoči gozdi so vsi živi ljudi, delavcev, ki sekajo, žagajo in obdelujejo čoke (hlode) ter jih po žičnih vrveh (Drathseilbahn) s silne in strme višave spuščajo v dol do jezera in Save, katera jih potem splavi do pile (žage) na Savi sredi „Šteng“, kjer se režejo deske za daljne kraje, zdaj večidel za Trst, od koder gredó dalje proti jugu. Je še nekaj drugih pil, a ta je največa, ker noč in dan grize huje ko najhujši gozdni hrošec. Njenim zobem padajo gozdi, da se vidno pozná; iz odpadkov kuhajo oglje za fužine in za prodajo, ker iz Bohinja gre včasih toliko voz oglja, da je cesta kar črna. Družbi pa ne nesejo ne fužine, ne oglje, marveč edino še kupčija z lesom, ker ima jako ugodno pogodbo z nekim tržaškim trgovcem, ki bi jo pa rad razdril. Ne nese mu zaradi nizke cene

lesa, kateri zdaj po novih železničnih zvezah ceneje dobi iz karpatskih gorá v Trst in dalje. Delavci pa vendar nekaj zaslužijo, čeravno ne veliko; pa tudi v gozdih ne potrebujejo Bog si ga vedi kaj. V nedeljo popoldne se napoti delavec s svojim „evojem“ (to je: orodje, gotovo iz nemškega „Gewehh“), hrano v mavhi in sodčkom špirita v hribe in ostane pri delu do prihodnje nedelje.

Prva taka žična vrv je nad jezerom s prav visocega in strmega, vrtoglavega hriba. Kedar spusté kak hlod doli, dá znamenje velikansk rog ali legat, da pazijo. Hlod pribuči po vrvi doli in se vpiči v zemljo; potem gre jih ves kup v jezero, kjer jih „vjamajo“ ali vklenejo s hlodi, s kljukami skupaj zbitimi ter po jezeru ženó do „zaliva“ tik savskega mosta, od koder jih potem posamezne spuščajo po Savi do prej omenjene pile; do te pile stoji, kakor so mi pravili, družbo vsak hlod 45 kr., torej komaj toliko, kakor je potem ena sama deska iz njega vredna. Druge take žične vrvi napeljane so po „Štengah“ skoro naravnost v Savo, ki jih vjame in naprej tira.

Druge obrtnija, ki Bohinjcem daje tudi ne malo zaslužka, je škafarstvo. Bohinjski škafi so zelo cenjeni, ker so iz trdega in trajnega hribovskega lesa; tudi ti najdejo dolgo pot po svetu. Škafarjev je veliko, les pa dobivajo od obrtniške družbe; ta

obrt je posebno zimska, ker takrat drugega dela ni, ko opravi z živino.

Ker so Bohinjeci delavni in varčni, ni se čuditi, da so primeroma premožni, o čemer vé najbolje ljubljanska hranilnica. Kakor Gorenjec sploh, drži tudi Bohinjec veliko na evenk in udari rad ob mošnjo; vendar ni tako prevzet, kakor je njegov rojak nižje doli, marveč uljuden in postrežen vsakemu popotniku. Čuditi se je, kako se trudi včasih ustreči kakemu Nemcu s par nemškimi vjetimi besedami, kar je sila smešno za oba.

Pozabil bi bil skoraj čebeloreje. Kdaj so Bohinjeci postali čebelarji, ni mi znano; to pa vem, da je rajni gospod župnik Luka Porenta bil ves vnet za to in si je napravil velik čebelnjak. Morda bo komu znan njegov obširen spis o čebelarstvu in Dzerzonovih panjih v „Novicah“, ki je potem prišel na svetlo tudi v posebni knjigi. Ta gospod je veliko storil, da se je po Bohinji razširilo čebelarstvo, akoravno je temu kraj le nekoliko ugoden. Prvi čas, dokler v Bohinji vse cvete in bujno zeleni, se čebelice dobro obnašajo; pozneje pa jih morajo peljati na pašo nižje na vzdol, celó od Kranja nižje do vodiške fare in v Repnje; v teh krajih imajo namreč pašo po ajdi (bohinjsko: jedá) in tó se včasih dobro obnese. Po Gorenjskem so znani Bohinjeci s svojimi čebelami, kakor tudi Blejci in Dolinci (od Bleda do

velike troške za češko-moravsko poprečno železnico. Taka bode tudi letos in deloma še v prihodnjem letu, ker bode treba izdati za imenovano železnico tri milijone goldinarjev, za drugi tir železnice med Dunajem in Tullnom jeden milijon goldinarjev in morda tudi še nekaj za neko železnico, ki je važna iz splošnih državnih ozirov. Ko odpadejo ti ogromni troški, pride čas, da bode moglo ministerstvo neposredno podpirati lokalne železnice, ne pa samo posredno, kakor se je godilo v zadnjih letih. V ta namen je ministerstvu naznanjenih in predloženih že mnogo načrtov za lokalne železnice, izmed katerih bode treba važnejše izbirati in jih postaviti v vrsto, po katerih se jim ima dovoljevati državna podpora. Pri tem izločevanju se bode gledalo na gospodarske potrebe, na doneske interesentov, kakor tudi na to, so li načrti v tehničnem in trgovinskem oziru popolnoma dozoreli ali ne.

Med temi načrti se bomo gotovo v prvi vrsti dobrohotno ozirali na dolensko železnico. Dotični načrti so izdelani s pomočjo tehnikov generalne inšpekcije in imajo tehnično- in gospodarsko-zdravo podlago. Vsi stroški so proračunjeni na 9-35 milijonov goldinarjev; dežela je zagotovila donesek pol milijona goldinarjev v glavnih delnicah, drugi interesenti pa 400.000 gld., torej skupaj 900.000 gld. Ako se ti doneski morda povikšajo na 1½ do dva milijona goldinarjev, preostajalo bi le kakih 2-7 do 3 milijonov goldinarjev, ki bi se iz dohodkov te železnice ne mogli obrestovati.

Gledé kamniške železnice rekel je gosp. minister, da so podjetniki v najnovejšem času premislili svoje zahteve gledé izdaje prioritetnih delnic. Reč tiči sedaj pri finančnem ministerstvu, s katerim se vrše potrebne obravnave. Ko bode dotična zapreka odpravljena, ni nobenega zadržka več za potrebno koncesijo.

Poročevalec dr. Meznik omenja, da za dolensko železnico ni došlo nobenih peticij, pač pa je bila budgetnemu odseku v poročanje izročena resolucija, katera je bila vže leta 1886 v zbornici nasvetovana od poslanca Šukljeja in vsled zadostne podpore izročena budgetnemu odseku. On gledé te resolucije ne stavlja nobenega predloga, pač pa je za to, da bi se omenjala v poročilu in se dostavilo še to, kar je gosp. minister govoril o dolenski železnici.

Dr. Tonkli se ministru zahvaljuje za dobrohotno pojasnilo gledé dolenske železnice, vendar pa meni, da bode od njega nasvetovana resolucija vladnim namenom le koristila in jih pospeševala, zato jo še jedenkrat odseku priporoča v sprejem.

Dr. Mattuš govori o formalni razpravi Šukljejeve resolucije gledé dolenske železnice ter predlaga, naj jo budgetni odsek odstopi železničnemu odseku s tem vred, kar je gosp. minister o tej železnici v budgetnem odseku rekel.

Dr. Tonkli se strinja s tem predlogom in svojo resolucijo umakne. Gledé kamniške železnice pa gosp. ministru še jedenkrat priporoča, naj se potrudí, da se še te poslednje ovire odpravi in se zgradba železnice vže skoro prične.

Kranjske Gore), ker imajo celó svoje čebelarstvo društvo. V tem oziru nisem zapazil v Bohinji več takega veselja, kakor je bilo prej, ko je gospod Luka Porenta v nemal ljudi in svetil jim s svojim vzgledom. Le nekaj njegovih učencev, že starejših mož, sem našel še vnetih za čebelarstvo, mlajši se tega ne poprimajo posebno. Tudi rajnega gospoda Lukeža ulnjak je zdaj zapuščen in žaluje po svojem osnovatelji. Iz tega je zopet razvidno, da so v vsakem oziru najboljši buditelji naroda slovenskega povsod in vselej le duhovnik in tu in tam učitelj. Kar sem pa vsaj zdaj videl, ni čebelarstvo v Bohinji reč, da bi kaj posebnega nesla, vzlasti ker imajo povsod že „surogate“ za med in vosek; je že povsod vmes pritaknjen žid s svojim sleparskim nosom. Čebelarstvo bo skoraj le za kratek čas; če se motim, tem bolje.

Preidimo do vernosti in izobraženosti Bohinjcev, ker sem namenil se pregledati jim srce in obisti. Verni so, to priča primeroma veliko božjih hramov, starih in novjših. Manjše cerkve so stare, v gotičnem slogu zidane; znamenite so nekatere po starih svojih podobah in kipih, katere občudujejo pa tujei bolj, ko domačini. Altarji so kaj skrbno izrezljani in z zlatom še preobloženi, podobice v njih pa so primerno cerkvicam le majhne; vse te cerkvice pa imajo neprimerno visoke in močne zvo-

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. februarja.

Notranje dežele.

Cesar, cesarica in nadvojvodinja Marija Valerija so se danes dopoldne s posebnim vlakom odpeljali v Budimpešto, kjer se bode za dlje časa nastanili.

Nadvojvoda **Franz Ferdinand** bo stalno zapustil Prago ter bo odslej bival na Dunaji. Že prihodnje dni mu bo cesar podelil višje vojaško dostojanstvo. Ob enem se je neki sklenilo, da bo nadvojvoda spomladi obiskal več evropskih dvorov.

Gospodska **zbornica** ima danes v ponedeljek ob 12. uri opoludne izvanredno sejo.

Ako bo krona dovolila predrugačenje točke 14 **orožne postave**, vršile se bodo skoraj gotovo tudi premembe v ministerstvu. Dijaki v Kološi so posnemali svoje budimpeštanske tovariše, toda redarstvo in vojski so kmalu napravili konec izgredom.

Vnanje države.

Nove razprtije mej **srbskim** kraljem in radikalnimi vodjami zavlačujejo sestavo novega ministerstva. Radikalci želé, da se pomilosti ubežni vodja radikalcev, Pašić, kralj pa zahteva, da se mora radikalna stranka popolnoma in za vselej ločiti od tega vstajnika. — Avstrijski poslanik je izročil ministerskemu predsedniku Kristicu insignije velikega križca Leopoldovega reda. — Bolgarski odposlanci so prišli v Belgrad, da končno sklenejo srbsko-bolgarsko trgovinsko pogodbo.

Število **Bolgarov**, ki so podpisali znano addresso do bolgarskega eksarha v Carjigradu ter bili zaradi tega zaprti, pozneje pa proti varščini izpuščeni, iznaša po najnovejši vesti „Pol. Corr.“ 51. Mej njimi je tudi sivi bolgarski rodoljub in pesnik Ivan Slavejkov. — Princesinja Klementina se je z vzhodno-bliskovnim vlakom z Dunaja povrnila v Sofijo. Na kolodvoru so jo čakali finančni minister, mestni poveljnik in redarstveni prefekt. — Minole dni je srečal na cesti sprehajajočega se prince Ferdinanda neki pristaš Karavelove stranke ter se mu ni odkril. Zaradi tega ga je udaril princ čez kavas. Opozicijski listi očitajo princu Ferdinandu, da je kavas storil to vsled njegovega povelja, toda temu ni takó. Princ je takoj pokaral kavasa, prišedši domov pa ga je izpustil iz službe.

Nemški državni zbor je dne 9. t. m. po kratki razpravi potrdil postavo o povišanji kronine dotacije v drugem čitanju z vsemi proti glasovom poslancev Richterja, Virchowja, Munckel-ja, Langerhauza, Hermesa, Halberstadta in Schmiederja. — „Nordd. Allg. Ztg.“ pravi z ozirom na dnevno povelje francoskega polkovnika Senarda, da je nemško veleposlaništvo ravnalo popolnoma po predpisih; knez Bismarck je veleposlaniku sploh prepovedal dajati „visa“ francoskim aktivnim častnikom. Francosko časopisje nikakor ni opravičeno pritoževati se zaradi tega, kajti tudi nemškim častnikom so ščuvanja francoskih listov in postava o vohunstvu onemogočila obiske. Mi postopamo brez jeze in sovraštva, marveč iz političnih vzrokov na podlagi načel vzajemnosti.

Francoski finančni minister Peytral je dne 9. t. m. predložil proračun za leto 1890 s prošnjo, da se izvoli proračunski odsek. Potem je zbornica s 308 proti 243 glasovom sklenila, da bo danes razpravljala novo volilno postavo, prihodnji četrtek pa revizijsko predlogo. — Polkovnik Senard je dobil uraden ukor, ki se mu je vkujžil v njegov službeni zapisnik.

ni, premočne za drobne zvončke, ki pa nimajo neprijetnih glasov. Ti zvoniki s cerkvami vred so od starosti sivi in ni verjetno, da bi se prijala jih kaka barva, če bi jih hoteli pobeliti, kar bi pa ne bilo pravo, kajti tako so v svoji sivi starosti častitljivi. Te imajo skoro vse tudi spredaj odprto lopo.

Drugačne so — se vé da — nove župnijske cerkve na Bistrici, v Srednji Vasi in na Koprivniku. O prvi sem že omenil, pa je sploh že znano mnogo o nji; zdaj je popolnem dogotovljena, stranska altarja sta bila letos o sv. Miklavžu, župnijskem patronu, blagoslovljena, ko so praznovali 100letnico župnijsko in 25letnico gosp. J. Mesarja. L. 1788. bila je namreč ta župnija odtrgana od „matere fare“ v Srednji Vasi in pripisano ji nekaj vasi te župnije. Zdaj je to spodnja, a srenjska zgorenja fara. Cerkev sv. Martina v Srednji Vasi je novejša, letos o birmi po skrbi gosp. župnika M. Zarnika znatraj lepo ponovljena; iz vasi drži gori 197 stopnic, po katerih domači prav čvrsto korakajo gori in doli, drugi pa jo vberó na okoli po potu, ki pa ni posebno zložen. Ker sem že skoncá omenil ta impozantne cerkve, ne bom se dalje mudil pri nji, da ne bodo te črtice, preobširne.

Tretja fara je Koprivnik ali Gorjuše, kakor se je sprva reklo. Ta je visoko v gori, najvišja na Kranjskem; cerkev pa je le majhna, podobna n. pr.

V **italijanski** zbornici dne 9. t. m. je Crispi na več vprašani zaradi delavskih nemirov odgovoril: Nagibi k večerajšnjim izjavam vandalizma niso taki, da bi se upali z neprikritim obrazom na beli dan. Vlada je storila vse, da bi preprečila izgredo, toda — žal! — redarstveni nadzornik pri ljudskem shodu na Prati di Castello ni storil svoje dolžnosti ter se bo moral zagovarjati pred disciplinarnim svetom. Vlada bo pospešila gradjenje politične in pravosodnje palače ter bo takó lahko dala kakim tisoč delavcem zaslužka. Prepovedala bo po celem kraljevstvu ljudske shode na nedoločen čas ter bo poslala v domovinski kraj vsakega delavca, ki ni pristojen v Rim. — Tudi „Riforma“ trobi v isti rog s Crispijem, „da pomanjkanje dela ni provzročilo delavskih nemirov, marveč da nekateri „plačani“ delavci agitujejo za namene, ki nimajo ničesa opraviti z delavskim vprašanjem“. Toda kdor pozna današnje gospodarstveno krizo posebno v Rimu, kjer je navstala vsled znanih stavbenih umazanih spekulacij, ta tudi dobro vé, da se tukaj ne more govoriti o „agitacijah“. In ravno oni, ki so klicali duhove, izgubili so sedaj glavo ter zahtevajo od redarstva, naj jih prežene. Da, „Popolo Romano“ je celó izbirčen ter mu redarstvo ni zadosti dobro, „Capitan Fracassa“ pa mu očita, da je prezaupljivo, ker mu menda ni prav, da redarji niso takoj začeli z orožjem mesariti ljudstva. Res je sicer, da v Rimu postajajo tatvine vedno pogostejše, da je javna varnost vedno manjša, toda delavci, ki so prijavili te demonstracije, niso niti tatovi niti banditje. „Massagero“, kateremu smemo verjeti, piše: V vredništvo našega lista je došlo delavsko odposlanstvo s prošnjo, da bi mi objavili vzroke delavskih shodov. Načelnik deputacije je rekel: „Kaj bomo storili, to nam ni znano; vemo pa le to, da je lakota, ki nas goni k shodom. Klatimo se po ulicah zaradi tega, da se svet preveri o resničnosti „vojne brez dela“ in da je ta okoliščina faktor, s katerim mora tudi vlada pričeati računati.“ — Italijanska vlada pa bo plačala svojo lahkomišljenost pri stavbeni politiki poleg delavskih nemirov tudi z velikim finančnim polomom, kateri oznanjajo mnogoštevilna neizgotovljena poslopja in pa 20.000 praznih stanovanj v Rimu.

Na sožalno brzozavko **rumunskega** kralja Karola je odgovoril Franc Josip I.: „Grozno me je zadela nesreča kot očeta, cesarja in kristijana.“ — Kmetje so čedalje bolj razburjeni. Socijalistični poslanci potujejo po deželi ter netijo razdraženost mej kmetovalci, ki po stari navadi zahtevajo, naj se mej nje razdelé državna posestva. — Laskar Catargiu in njegova stranka podpirata Blahrembergov predlog zaradi zatožbe prejšnjega ministra Bratiana. Predlog bo skoraj gotovo propadel. Zoper njega piše „Romania Libera“ kot politično-strankarsko šopirjenost. „Epoca“ pravi, da so se proti predlogu, celó proti enketni komisiji izjavili vsi ministri in zbornični predsednik.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 25. jan. *) Vendar jedenkrat! Tako vskliknili smo nehoté, ko smo čuli, da je mestni zbor ljubljanski v seji dne 15. t. m. sklenil splošno reorganizacijo magistratnih uradov.

Pred vsem moramo konstatovati, da so plače magistratnih uradnikov v istini prenizke in nikakor primerne sedanjim razmeram. Vže leta in leta čitamo v raznih časnikih, da je ta in oni mestni zastop zvišal plače svojim uradnikom, kajti povsod so pripoznali, da po starem kopitu odmerjene plače

*) Zaostalo. Vredn.

šišenski in ima tudi zvonove take. Do Koprivnika je huda pot od Jereke, strma in polna kamenja, ki ti drka pod nogami, če nimaš hribovskih čevljev. Zgorej je nekak kotel, hiše ob bregovih postavljene, a eno posebnost ima, katere ni na Kranjskem, namreč mlin na veter. Napravil ga je mož, ki je bil na Nemškem. Z visokega lesenega stolpa molé več sežnjev dolge lopate, melje pa le večidel po zimi, ko so ponočni vetrovi dosti močni. Imenitna je ta župnija zato, ker je bil prvi župnik v nji Vodnik, ki je tudi zgodovino ustanovitve te župnije v nemškem jeziku zapisal v župnijsko knjigo. Ljudje so tu, kakor Bohinjeci sploh, z vsemi dobrimi in slabimi lastnostmi, zato se ne bom mudil pri njih, le toliko še, da tudi tukaj velja „jeruš“ — menda še bolj ko v dolini.

Cerkve in cerkvice torej so porok za vero in pobožnost Bohinjcev, ravno tako pa več znamenj, katera nahajaš lepo okrašena po vaseh; skoro vsaka ima svoje. Pa te cerkve tudi niso prazne; pri službi božji so večidel polne, če so ljudje pri domu, in tudi ne stojé zunaj cerkve, kakor po nekaterih dolenskih in notranjskih krajih. Le ena slaba stran je, a je ne maram osvetiti; mladina pač preveč sama po planinskih senožetih živi. (Dalje sledi.)

nikakor ne morejo zadostovati sedanjim razmeram, ko se je vse, kar uradnik in njegova obitelj potrebuje, jako podražilo. Naš mestni zbor se je vže parkrat poprijel reorganizacije magistratnih uradov in s to združenega zvišanja plač, a ostalo je večinoma le pri dobri volji; tako je, ako se ne motimo, bilo tudi leta 1884 z reorganizacijo; le par uradnikom se je silno nizka plača nekoliko povišala, a vse to je stalo baje komaj par stotakov! Zadnji čas je vže torej, da se je mestni zastop te stvari zopet poprijel, in odkritosrčno moramo pripoznati, da smo vže z ozirom na slabe plače mestnih uradnikov z veseljem pozdravili omenjeni sklep našega mestnega zbora. Preverjeni smo pa tudi, da bodo magistratni uradniki iz srca hvaležni gosp. dr. Moschetu, da je spravil na dnevni red splošno reorganizacijo magistratnih uradov in ne le mestne blagajnice in davkarije, o katerih temeljitem preustroji ne le gledé poslovanja, temveč tudi gledé sedanjega osobja bomo morebiti o svojem času še izpregovorili.

Reorganizacija magistratnih uradov je pa tudi potrebna z ozirom na vedno množéce se delo in na — osobje.

Kakor vže pri vsaki kmetski občini, tako se osobito pri mestnih občinah, posebno pa še pri onih glavnih mest delo od leta do leta množi; posla je vedno več, in dandanes se tudi od uradnika mnogo več zahteva, nego se je prej; kajti oni časi, ko je paznik fabriških delalcev zamenjal palico s persom ter vstopil v pisarno kot uradnik, kakor se je to zgodilo o svojem času pri neki tukajšnji banki, so minuli: stavi se tedaj vedno več zahtev na uradnika, tako gledé množine, kakor gledé kakovosti dela; večinoma se ne vpraša, da li je uradnik z delom preobložen, ali ne, „vsaj tudi gre“, tako se mnogokrat čuje; kako pa gre in kako se šušmari, o tem vedel bi oni govoriti, ki delo tacihi vidi in se čudi, kako je bilo mogoče, da se je taka glava vrinila med uradništvo.

Tudi pri našem magistratu je posebno zadnja leta delo znatno narastlo; ne bom tu našteval posameznih agend, ki so se deloma pomnožile, deloma pa na novo izročile mestni občini, niti onih stvari, ki so še le zadnja leta prirastle mestni upravi. Vsakemu, ki se le nekoliko briga za mestno občino in njeno upravo, bode to gotovo znano. Delo se je tedaj pomnožilo, a osobje ostalo je večinoma isto, v istem številu. A kakor pri vsakem uradu, tako se bode našlo gotovo tudi pri našem magistratu, da je v tem oddelku preveč osobja in da ima ta uradnik premalo posla odmerjenega, v onem oddelku pa je osobja premalo in da je oni uradnik z delom preobložen; morebiti bi se tudi našlo, da ta ali oni uradnik ni na svojem mestu ter ni na onem prostoru, kjer bi vsled svojih vednostij in faktično dokazanih nezmožnostij moral biti. Tu treba se temeljito — ne površno in le tako mimogredé — poučiti o množini in važnosti posla, o posebnih, ne v vsaki, najmanj pa v privatni pisarni nahajajočih se razmerah, o občevanji s strankami, o splošnjem prometu, o različnosti manipulacije itd. Potem še le je mogoče urad temeljito preustrojiti ter faktičnim potrebam in zahtevam popolnoma primerno in kolikor mogoče uzorno vrediti. Z akademičnimi razpravami pri zeleni mizi in na podlagi slabih informacij vršečimi se prenapredbami se baš le malo opravi, a mnogokrat pa tudi nasprotno učini.

Kar se konečno osobja tiče, lahko bi se dokaj pisalo, osobito, ako bi se hoteli spominjati onih časov, ko je na magistratu gospodarila ona stranka, ki je svojim privržencem brez ozira na zmožnost, pridnost, spretnost in zanesljivost prav dobro honorirala posebno pri volitvah izkazano udanost, a nasprotno ošabno in brezvestno prezirala one inteligentne, pridne in zmožne uradnike, ki niso zatajili svoje slovenske narodnosti in svojega domoljubja. Prepričani smo, da bode župan, ki iz svoje večletne prakse temeljito pozná ne le posameznih uradov razmere, temveč tudi zmožnosti mestnih uradnikov, odseku za reorganizacijo mestnih uradov v vsakem oziru z dobrim svetom prav lahko postregel, da se ne bode delali z osobjem brezvspešni eksperimenti ter se naposled tako pripetilo, kakor se je lani pri nekemu magistratnemu uradu. O priliki še kaj.

S.

Iz Šentpetra na Notranjskem, 31. januarija. Za pogorelce v Hrastju so darovali: Čast. gosp. Janez Sajovic, župnik slavinski, 5 gld.; čast. gospod Ivan Podboj, župnik v Planini, 5 gld.; gosp. Fr. Šupevc, svečar v Ljubljani, 5 gld.; čast. gosp. Fr. Klemenc,

župnik na Uncu, 15 gld.; p. n. gosp. Janez Hofstetter, kanonik in dekan v Postojini, 20 gld.; prečast. gosp. Matija Jeriha, duhovni svetnik in nunski spovednik v Loki, 7 gld.; čast. gosp. Šimen Zupan, nunski katehet v Loki, 5 gld.; čast. gosp. Ed. Legat, c. kr. kapelan v Lipnici, nabral med gospodi uradniki 6 gld. 50 kr.; čast. gosp. Ant. Nemec, kapelan v Trebnjem, 1 gld.; čast. gosp. Josip Jereb, upokojeni župnik, 5 gld.; čast. gosp. Jakob Gruden, upokojeni župnik, 5 gld.; prijatelj iz Idrije 50 gld.; gospa Mar. Podkrajšek iz Ljubljane obleke za otroke; neki blag. gosp. duhovnik iz vipavske doline obleke in 2 gld.; čast. gosp. Matija Tavčar, župnik v Košani, iz škrabce 11 gld.; čast. gosp. Jakob Strupi, kapelan v Slavini, 5 gld.; gosp. Ig. Repaušek iz Šmartna pri Litiji 1 gld.; čast. gosp. Ant. Kukelj, mestni kapelan v Kranji, 2 gld.; po čast. gospodu Matiji Kolarju, stolnemu kaplanu, preblagi gospodje duhovniki ljubljanski 50 gld.; čast. gosp. duhovnik „Parva obligatio in vulnus permagnum“ 2 gld.; Marija Blažon iz Begenj pri Cerknici 3 gld.; čast. gospod Bartol B., upokojeni župnik, 5 gld.; gosp. Fr. De-monte 3 gld.; čast. gosp. Janez Sajovic, župnik v Slavini, zopet 7 gld. 50 kr.; čast. gospod Matej Fröhlih, dekan v Trebnjem, 12 gld.; od prečastitega gosp. vrednika „Zgodnje Danice“ 27 gld.; čast. gosp. J. Mikš, kapelan v Logatcu, 2 gld.; gospa Marija Belar, Cojzova cesta, več obleke; čast. gosp. J. Pfeifer 1 gld.; gosp. Fr. Marok, mesar v Leskoveu, 1 gld.; gosp. Martin Menič 50 kr.; neimenovan 50 kr.; čast. gosp. Šimen Robič, upravitelj fare na šenturški gori; gosp. dr. J. Muršec iz Gradca 7 goldinarjev; čast. gosp. Gr. Malovrh, župnik v Stranjah, 5 gld.; čast. gosp. Alojzij Stare, administrator na Rovi, 5 gld. — Vsem blagim darovalcem se najsrčneje zahvaljujem v imenu pogorelcev. Bog jim povračuj s časnimi in večnimi dobrotami!

Anton Verbaj, kurat.

Iz Prage, dné 5. februarija. [Konec.] Skoro sem vsled turobnega dogodjaja poslednjega pozabil poročati o volitvi na Šumavi in slavni zmagi. V 30. dan jan. namreč bili so pri volitvi državnega poslanca za pošumavski okraj poraženi nemški nacionalci. Omenjeni okraj tvori devet sodnih okrajev, ter živi v teh okrajih vkupe 89.621 Nemcev in 53.009 Čehov. Kakor videti, imajo tu Nemci večino, vendar se ogromna večina nemškega prebivalstva ni nikoli vjemala z načeli nemških liberalcev. To svoje mišljenje so Nemci tudi povdarjali in izražali še pri vsaki volitvi državnega poslanca. Mirni Nemci združijo se vselej z ondotnimi Čehi in tudi zmagajo. In nikjer na Češkem ni bilo take ljute borbe v tem oziru kakor tu.

Prejšnja leta zastopal je ta okraj knez Schwarzenberg, ker je pa postal člen gospodske zbornice, bila je volitev razpisana. Nemci so kandidovali predsednika društva „Böhmerwaldbund“, trgovca Josipa Tuška, mirni Nemci in Čehi prof. dr. Jan. Woldřicha (z Dunaja). Vse, kar se imenuje v Pošumavi liberalno in nemško-narodno, bilo je na nogah. Nemški listi so že teden prej trobili, da bodo zmagali. Profesor Woldřich, pošumavski rojak, predstavi se volilem priprosto in jim obljubi, da ne bode pristopil nobenemu klubu. Nepokvarjen ljud poznal je razloček ter je volil dr. J. Woldřicha s 176 glasovi, Tušek dobil je 152 glasov, torej je bil izvoljen profesor W. z večino 24 glasov.

Toda čujte! Najlepše še le pride: Stranka nemških fakičijozov v Volvarih pričakovala je zmage J. Tuška v neki gostilni, pila na „medvedovo kožo“ in kričala na vse grlo: „Hoch Germania!“ Prisotni so bili tudi trije duhovniki, ki so se obnašali povsem pasivno; ko pa počí glas, da je zmagal Čeh Woldřich, reče kapelan g. V. Hans: „Jetzt können wir ausrufen: „Hoch Austria!“ Jedva izgovori te besede, planejo nanj razljučeni prusofili in jamejo duhovnike insultovati. Da se odtegnejo temu surovemu napadu, zapusté vsi trije gostilno. Zvečer pa navlašé gredó v drugo gostilno, da bi ne bili na poti prusijanskim besnežem. Ali jedva posedejo, so jih že zavohali. Za nekoliko minut pridrvi se cela tolpa fanatičnih in nahujskanih nacionalcev ter jame posovati prisotne duhovnike. Ko pa g. župnik in oba gg. kapelana vstanejo in hoté oditi, potisnejo fanatiki župnika in kapelana hitro skozi duri, in vidoši, da so brez prič, planejo na g. Honsa. Pririjejo ga v kuhinjo, trgajo obleko z njega, ga psujejo ter mu preté z noži in cepi. Le s teko jim je ušel, ináče bi ga bili usmrtili. Vsi češki listi objavili so to zdivjanost. No, nadeja se vsak, da sodnija preskrbi na-

padenemu rodoljubnemu svečeniku, ki je bil v smrtni nevarnosti, popolno zadoščenje!

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je podaril ribičem v Umagu 300 gold.

(Neutemeljena trditev.) V petek dne 8. t. m. je trdil „Slovenski Narod“ sklicevaje se na dunajske liste, katerim on sam gledé kranjskih razmer odločno odreka nepristranost in resnicoljubnost, da je povodom cesarjevičeve smrti kranjsko deželno predsedstvo samo moralo posezati vmes. V sobotni številki našega lista smo to trditev zavrnil kot neresnično, kar potrjuje tudi današnja „Laib. Ztg.“, ki piše med domačimi novicami na prvem mestu: „Z ozirom na poročila nekaterih listov, da je bilo treba od „višje“ ali druge strani vplivati ali vmes posezati ter tako pregovoriti prevzv. g. knezoškofa ljubljanskega, da je povodom pretresljive in žalostne smrti v Najvišji cesarski hiši zaukazal cerkvene naredbe, moremo na podlagi zanesljivih poizvedovanj konstatovati, da so bile dotične naredbe našega duhovnega nadpastirja izdane edino le iz njegove inicijative.“

(Gospod Luka Svetec), c. kr. notar, deželni poslanec in poselnik v Litiji, pristopil je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji kot podpornik. Presrečna mu hvala!

(Sv. maše za cesarjeviča Rudolfa) so se brale, kolikor nam je doslej znano, tudi še-le v petek, dne 8. t. m., v Solnogradu, v Brnu, na Krku, v Tridentu in Zagrebu.

(Za cesarjeviča Rudolfa) je imel drugo sv. mašo v petek nadškof grof Schönborn, tretjo pa v soboto veliko-varadinski škof Schlauch. — Z Dunaja se nam poroča, da je princezinja Gizela, ki se danes s svojim soprogom princem Leopoldom odpelje domov na Bavarsko, včeraj popoldne še enkrat obiskala rakev v kapucinski cerkvi ter klečé pri Rudolfovi krsti dolgo molila za svojega brata. Uradni naslov nesrečne Štefanije bode odslej „cesarjevna-vdova nadvojvodinja Štefanija“. Kot dvorni nadhišnik ji je odločen grof Franc Bellegarde, član gospodske zbornice in graščak na Goriškem. Nekateri listi poročajo, da se odpelje Štefanija čez nekaj dni v Miramare in ostane tam dlje časa. — Dvorni nadhišnik (Obersthofmeister) cesarjeviča Rudolfa grof Bombelles kakor tudi adjutanta grof Rosenberg in stotnik pl. Giesl so odslovljeni ter ob enem odlikovani, in sicer grof Bombelles s komanderskim križcem Leopoldovega reda, grof Rosenberg z velikim križcem Fran-Josipovega reda, stotnik pl. Giesl pa z redom železne krone tretje vrste. Zadnji je ob enem postal major v ženijskem oddelku.

(Resnicoljubnost „Slov. Naroda“.) V zadnjem nedeljskem pismu povprašuje „Narod“, „zakaj se je prepovedalo zvonjenje po cerkvah.“ Odgovorimo: „Ni res, da bi bila kompetentna oblast prepovedala zvonjenje po cerkvah.“ „Narodov“ sotrudnik je menda v torek popoldne od četrte do polpete ure ušesa zamašil, ko so se po vseh ljubljanskih cerkvah glasili zvonovi. Iz zanesljivega vira moremo povedati, da tudi izven Ljubljane po škofiji ni bilo izdane nobene prepovedi niti gledé zvonjenja, niti gledé česa družega. Zakaj se niso razobesile črne zastave, povedali smo Vam vže jedenkrat. V takem slučaju bi nam Vi odgovorili: „V mlinu se dvakrat pové.“

(Živela vzajemnost!) Glasilo nemških ustavovercev na Kranjskem „Laib. Wochenblatt“ stopilo je v zadnji številki v tabor „Sl. Naroda“; zaganja se v prevzv. knezoškofa in kranjsko duhovščino ter jih sumniči nedomoljubnih in nedinastiških čutil. Akoravno se je ta list že večkrat ponašal, da je glasilo kapitala in razumnštva na Kranjskem, vendar ne izbira sredstev, ko je treba množiti neslogo med Slovenci. Niti „Sl. Narod“ niti „Laib. Wochenblatt“ ne verujeta svojim trditvam; zjedinila sta se v boji proti cerkvi. Čestitamo na zavezniku glasilu „slovenskega naroda“(?).

(„Matica Slovenska“) se je poklonila po odposlanceih svojega odbora včeraj dopoldne svojemu predsedniku g. prof. Jos. Maru povodom njegovega imenovanja za častnega kanonika stolnega kapitlja ljubljanskega. Po lepem nagovoru g. podpredsednika prof. Fr. Levca, v katerem je izrekel

veselje vseh Matičarjev, da so Nj. veličanstvo blagovolili s častnim imenovanjem odlikovati predsednika prvega literarnemu zavodu Slovencev kot mnogozasluznega duhovnika, učitelja in pisatelja, se je gospod kanonik ves ginjen zahvalil zastopnikom „Matičar“ za čestitanje, izrazil je svoje veselje nad odlikovanjem ter obljubil, da hoče še nadalje svoje moči žrtvovati cerkvi, svojemu narodu pa „Slov. Matičar“.

(Umrli) je dne 7. t. m. po kratki bolezni v Prigorici pri Dolenjivasi gosp. Gregor Merher. Rajniki je bil ves čas, kar so občinski odbori, prvi svetovalec in devet let župan dolenjske občine, štiri-deset let načelnik gospodarskega odbora v Prigorici. Pri vseh volitvah v državni in deželni zbor skazal se je pravega moža, zvestega sina svojemu narodu. Bil je tudi vnet za lepšanje cerkva. Pod njegovim nadzorstvom se je sezidala cerkev sv. Petra v Prigorici in napravili novi zvonovi; pripomogel je mnogo, da se je popravila farna cerkev v Dolenjivasi in v Rakitnici. Na njegovo prošnjo je bratranec njegov, pokojni prečast. gosp. kanonik Kramar, pre-skrbel velike altarje v Dolenjivasi, Prigorici in Rakitnici itd. Bil je usmiljen do revežev in pomagal mnogim iz zadreg, zato pa žaluje za njim vsa ribniška dolina. Pogreba se je vdeležilo toliko ljudstva, kakor malokdaj. Bog mu je dal tudi lepo starost — 73 let — dočakati. Naj v miru počiva!

(Kupčijski ples.) Odbor trgovinskega bolnišnega in penzijskega društva sklenil je v včerajšnji seji, da kupčijskega plesa, kateri je bil nameravan na dan 23. t. m., ne bode vsled nesreče, ki je zadela cesarsko hišo vsled smrti cesarjeviča Rudolfa.

Telegrami.

Metlika, 11. febr. V seji dne 10. t. m. izvolil je občinski odbor jednoglasno gospoda Jos. Gorupa častnim meščanom mesta Metlike.

Dunaj, 11. februarja. V današnji seji gospodske zbornice je poročal predsednik, kako je cesar dne 2. febr. sprejel predsedništvo, ki mu je izrazilo bolešno sožalje zbornice povodom prestolonaslednikove smrti. Predsednik je rekel, da je s kratkim nagovorom cesarju naznanil žalost in sočutje zbornice ter prosil, naj sprejme cesar tudi tem povodom zagotovilo neomahljive zveste udanosti gospodske zbornice. Cesar je odgovoril, da ginjen in zahvaljuje se vzame zbornično sočutje na znanje ter vé, kakó se sme vedno zanašati na zvestobo in udanost gospodske zbornice. Naročil mi je, naj to objavim zbornici. Cesar je potem ganjen predsednika in oba podpredsednika najmilostiveje nagovoril. Uvideli smo iz njegovih besed, s kakó jekleno močjo prenaša neizrekljivo bolečino in kakó so ga tolažile v teh težkih dneh izjave vsestranskega sočutja, izjave, iz katerih spoznava pravi avstrijski-dinastični čut, zvestobo in udanost cesarski hiši. Predsednik je nadaljeval: Neizbrisljiv nam bo spomin na ta svečani trenotek, in mi vsi, ki nas navdaja isti avstrijsko-dinastični čut, moremo le prositi božjega blagoslova za cesarja in cesarico iz polnega srca. Gledé cesarice in prestolonaslednice-vdove moglo je predsedništvo izvršiti nalog zbornice le s posredovanjem ministerskega predsednika, od kojega sta došla potem v imenu cesarice in cesaričinje dva odgovora; v njih se prisrčna zahvala cesarice in prestolonaslednice naznanja. Predsednik je konečno prosil, naj se to sporočilo sprejme na znanje, rekoč: Mi vsi hočemo posnemajoč vzvišeni vzgled vladarjev ohraniti pogum in jakost ter zvesto spolnjevaje dolžnosti in srčno udani cesarju posvetiti vse svoje moči domovini, da tako pospešujemo njegove modre namene.

Dunaj, 11. febr. Neki zlatar je svojih pet otrok, potem pa sam sebe s cijankalijem zastrupil.

Dunaj, 11. febr. Listi poročajo: Domo-bransko ministerstvo je obvestilo politične oblastnije, da se mora glavni nabor l. 1889 kolikor moč vršiti na podlagi določb nove orožne postave. Ker pa bode gotovost nastopila še le tedaj, ko bode postava ustavno potrjena, in se more le na njeni podlagi rešiti zakon, ki dovoljuje novince, morajo se postavna pripravljajoča dela izvršiti na te-

melji dosedanjega zakona, in sicer le one priprave za nove določbe, katere morejo oblastnije notranje-uradno izgotoviti.

Zagreb, 9. febr. Obravnava zoper Schlinterja se je danes zvečer dokončala. Rzsodba se bode razglasila v ponedeljek.

Rim, 10. febr. Sinoči ni bilo izgredev, tudi noč je bila mirna. Zaradi varnosti so še vedno straže po ulicah. — Kardinal Pitra je umrl.

Listnica vredništva:

G. R. D. v N: — In missa votiva die 17. februarii dicendum est Credo et ita corrigendum respectum mandatum.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celsiju			
7. u. jut.		717.5	— 3.8	sl. sever	oblačno	35.20
9. 2. u. pop.		714.8	— 0.2	sl. vzh.	sneg	
9. u. zveč.		717.3	— 2.2	"	oblačno	sneg
7. u. jut.		721.6	— 12.6	sl. svzh.	jasno	0.00
9. 2. u. pop.		724.2	— 4.2	"	del. jasno	
9. u. zveč.		727.3	— 13.0	brezv.	megla	

Srednja temperatura obeh dni —2.3° in 9.9°C., za 1.9° in 9.5° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

11. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 40 kr.
Sreberna 5% po 100 " " 16%	83 " 95 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 45 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 10 "
Akcije avstr.-ogorske banke	882 " — "
Kreditne akcije	312 " 20 "
London	120 " 90 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 57 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemške marke	59 " 15 "

Tužnega srca javljam polpisani sorodnikom, znanec in prijateljem vest o smrti nepozabljive mi sestre, gospe

Ane Suppanz, roj. Kos,
hišne in zemljiščne posestnice,

katera je po kratki mučni bolezni, previde-na s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 11. uri 13 minut dopoldne v 76. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage ranjke bode v torek, dne 12. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše št. 8. ob trnovskem pristanu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Draga pokojnica bodi priporočena v po-božno molitev in blag spomin.

LJUBLJANA, 10. februarja 1889.

Miha Kos,
brat.

Tuji.

8 februarja.

Pri **Matiču**: M. Lotschnig iz Berolina. — Menkes, potovalec, z Dunaja.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočustva ob težki zgubi mojega predrazega, nepozabljivega očeta, gospoda

Gregorja Merher-ja,
posestnika v Prigorici,

za darovane lepe vence ter vsem, ki so se od daleč in blizo v tako mnogobrojnem številu vdeležili pogreba, izrekam najtoplejšo zahvalo.

V PRIGORICI, dne 9. februarja 1889.

(1)

Ignacij Merher.

Izvrstno sredstvo

zoper kašelj, hripavost, kakor tudi izborna brnilno sredstvo zoper davico, boleznj v grlu, pljučnih vejah in pljučah so (20—14)

protikataralične kroglice,

koje izdeluje lekarnar **Piccoli v Ljubljani**, Dunajska cesta. Njemu naj se pošiljajo tudi zupanja naročila, koja izvršuje proti povzetju izneska. Škatljica 20 kr.

Kroglice iz sladnega ekstrakta, salmiaka, ekstrakta sladkih koreninc, sleznega testa, poprove mete in santonina v škatljicah po 10 kr. Pri večjem nakupu rabat.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živea

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje. (50—18)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljuba Bljama,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4. priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnatе barve v ploščevinastih pušicah (Bleibühnen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Razprodaja žita.

Vsled odobrenja ponudbe s strani slavne c. kr. dež. sodnije v Ljubljani z odlokom z dne 5. februarja t. l. št. 1237 sem prevzel

zalogo žita
rajncega A. DREO-ta

ter tem potom naznanjam, da bodem isto jel

razprodajati v ponedeljek, dne 11. t. m.

v Dreetovih skladiščih.

Ker je za razprodajo le kratek čas določen, **stavl bodem cene razmerno nizke** in se priporočam p. n. kupecem v mnogo-brojni obisk.

Ljubljana, 8. februarja 1889.

I. Knez,

trgovec z žitom in deželnimi pridelki
v Ljubljani.

(3-3)